

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 32.

Fredagen den 7. August.

1857.

Reisende Gartnere.

At Havevæsenet vedkommende har hidtil staaet og staaer fremdeles meget tilbage i vort Land. Næsten hvor som helst man reiser, sees enten ingen eller ogsaa høist usfuldstændige Have til Gaardene. Noget høist almindelige Æble- og Kirsebærtræer danne Frugthaven, medens Kjøkkenhaven sjelden fremviser Kaaal og Gulerødder til Husbehov. Paa Landmandens Bord sees ogsaa sjældent andet Slags Vegetabilier end de evige Poteter fra Agerlandet.

Hvis Jordbundens Godhed eller Veirligets Haardhed har Skylden for Havevæsenets lave Standpunkt, saa var der sat saa alvorlige Stopperer for denne Bedrifts Udvikling, at den altid maatte betragtes som en Lurus og saaledes blive af høist underordnet Interesse for den almindelige Gaardbruger; men de nævnte Hindringer ere i største Delen af det senden og vestensjeldne Norge ikke tilfede eller i alle Fald ikke tilfede i højere Grad end at de let kunne overvindes ved Duntanke ved Havernes Anlæg. Glomondalen er saaledes t. Ex. bekyndt for sine kolde bidende Vintre, men 14 Mars Erfaring har vist mig, at Æble- og andre Frugttræer under tilbørligt Sted trives vel der.

Det er derfor hovedsagelig i Trængsel eller Mangel paa Eftertanke at Grunden maa søges til den lidet Interesse for Havevæsenet, og til at rydde disse Hindringer af Veien rækker ikke den Privates Bestræbelser, saa stærke ere de gamle indgroede Fordomme.

Regjeringen har til Agerbrugets og dets Værningers Fremme udsendt reisende Agronomer, som have virket med Held i Landets forskjellige Egne. For denne Foranstaltning skylder Landmanden Regjeringen sin særdeles Tak, og har navnlig Frugterne af de omreisende Agronomers Virksomhed bragt mig paa den Tanke, at Regjeringen ogsaa med mest Held vilde virke til det i høi Grad forsonte men for det hele Land dog saa vigtige Havevæsenes Fremme ved at engagere reisende Gartnere, som praktisk kunde undervise paa Stedet og fra den botaniske Have eller fra andre Steder være forsynet med forskjellige Frøsorter og Pødekviste, for at ikke de første Fremskridt skulde hemmes af Mangel paa nødvendigt Materiale.

Dette Forslag tillader jeg mig at henstille til nærmere Eftertanke og Drøftelse.

Skara i Orne og Solør det 31te Juli 1857.

Christoffer Larsen.

At ovenstaaende tager Redaktionen Anledning til at fremkomme med en Del Oplysninger og Bemærkninger der muligens kunne tjene til almen Gjenemførelse af Planen med omgaaende Gartnere i Bygderne til Havevæsenets Fremme.

Bærum og Aker Landbosforening er saavidt vides den første, som har gjenneført Ideen. Hvad der bevagede Foreningen til Engagement af en omgaaende Gartner, var hovedsagelig Havevæsenets lave Standpunkt i nævnte Sogn, samt Uformuenheden hos de enkelte mindre Gaardbrugere til at kunne lomme Gartnere, medens de paabegyndte Have endnu ei gavede en til Udgifterne svarende Indtægt. Efterat det kongelige Selskab for Norges Vel paa derom indgIVEN Ansøgning havde tilstaaet Foretagendet delvis Hjælp, stred man til Gartnerengagement.

Foreningens Fremgangsmaade gives her noget udførlig, fordi Redaktionen antager, at der vil indløbe detaillerede Spørgsmaal til den desangaaende, til hvis Besvarelse den i sin Tid vil henvisse til nærværende Nummer.

Som Betingelser fattes:

1. Som Gage, deri indbefattet Reisen til og fra Stedet, 100 Spd, for hvis Udbetaling Foreningens Bestyrelse garanterer. Fri Kost og Logi saaledes forstaaet, at Gartneren ikke erholder dette i Penge men som Naturalpræstationer paa hver Gaard, han besøger, og maa han være forsynet med Stedets almindelige Kost.

2. Gartneren maa ikke holde til paa enkelte Gaarde men efter Bestyrelsens Anvisning veilede og gaa tilhaande, saavidt Tiden tillader det, Mængden af Haveriere i Sognet. For saavidt Skyds behøves, skal denne præsteres ham gratis af Gaardbrugeren til det næstefter anviste Virkested.

3. Gartneren anskaffer for egen Regning de finere Haveredskaber, som maatte fornødiges.

Ligesaa Februar Maaned til tidlig samme Mars Post var Gartneren i Virksomhed med Træbeskjæring, Podning, Frugt-, Kjøkken- og Lyshaugers Anlæg samt med at afgive Raad til Foreningsmedlemmer i Bærum, Aker, Lier, Røken, og Aker Sogn.

Det er aldeles nødvendigt, at det overdrages en enkelt Mand at bestemme Gartnerens Rute, Virketid o. for ethvert Sted, og det er ligesaa nødvendigt, at Gartneren anvises bestemt Ophold. hos en Mand for Dage, hvortil paa Grund af manglende Rekvistioner intet er at foretage. Hvis flere og det tilmed i længere Afstand fra hverandre Boende skulde dirigere Gartneren, opstaaer meget let Mis-

forstaaelser og deraf følgende Misnoie. Gartneren kan saaledes uden egen Skyld komme til et Sted, hvor han ikke ventedes, og hvor de nødvendige Arbeidere altsaa ikke ere tilfagte, medens paa et andet Sted Eier og specielt tilfagte Arbeidsfolk vente for-gjæves. Den veebliffelige Misnoie gaar da ud over Gartneren, som derover snart kan tabe Mod og Lyst til sin ingenlunde lette Stilling; thi det maa erindres, at han ialmindelighed ikke kommer til for hans Sag stemte Folk, hvor han kun skal lægge den sidste Haand paa Værket, men til Ulyndige og ofte Fordomsfulde, hvor han maa optræde med Beskæmthed og tilveiebringe en Forandring i den gjængse Tænke- og Fremgangsmaade.

Men den Nytte, den omgaaende Gartner skal stifte i en for virkelig Haver for blottet Bygd, bestaar ikke saameget i hans Arbeide med Haanden; thi dette kan paa store Bidder kun indskrænke sig til at lære fra sig nødvendige Haandgreb. Den største Fordel, en hel Bygd i Løbet af et Aar skal drage af ham, er hans mundtlige Undervisning og ide-lige Indprænten af Gaenligheden af de Forandringer, hvortil han raader. Han skal aabne Diet for, hvad der bør og kan gøres og forberede Indforskrivningen af Gartnere i Masse. Den enkelte Gaard-bruger i Bygden maa derfor ikke ufornuftigen regne paa, at den ene for hele Bygden ansatte Gartner kan udføre en Gaandtlængers Arbeide i hans Haver, men han maa slaa sig sammen med nærmeste Nabo om særskilt Gartner næste Aar til Havens fordelagtige Drift. Først naar Gaardbrugerne begynde med nævnte Indforskrivning, kan den omgaaende Gartner siges at have virket, som han skal.

Man ser heraf, hvor vigtigt det er, at man er heldig i Valget af denne Person, paa hvis Meddelelsesgaver og Gyne til at se sig den første bestemte Ven ing i Havedyrkingen ofte beror.

I 1856 havde Bærum omgaaende Gartner. I 1857 ere allerede i dette Sogn 4 indforskrivne svenske Gartnere samt flere duelige Havelærte. Løn-
nen varierer fra 35 til 70 Spd. pr. Aar. Om Sommeren medgives Gartneren Hjælp, gjerne stadigt af 1 Mand; om Vinteren arbejder han enten i et eller andet Haandværk, han har lært, eller deltager i paa Gaarden forefaldende Arbeider.

Denne Begyndelse er ikke saa daarlig og det er Redaktionen bekendt at flere svenske Gartnere skulle forskrive denne Høst. Foreningens omgaaende Gartnerpost blev som overflødig inddragen allerede efter 1 Aars Forsøb, da der nu er fuld Anledning for Gaardbrugerne i Sognet til at erholde forenffede Dplysninger Haveræsenet vedkommende.

Fra at yde nogle saa, tarvelige Kjollenvæxter til Husbehov levere nu flere af Bygdens Haver fra tidligste Vaar til den sildige Høst en Mængde Væxter til Husets stadige Forsyning samt til Salg. En enkelt Gaardbruger avler saaledes iaar cirka 12,000 Kaaalhoveder og en anden 60 a 70 Stykker Melæne. Rodfrugtavlens paa Algerlandet er ligeledes i Tiltagende, da Afgang til Potatbagaplanter er lettet ved Udsalg i selve Bygden. Frugttræerne modtage en i mange Aar forømt Rensning og Forædling, og den omhyggelige Pleie af Træer og Blomster bidrager overhovedet til at Menigmand respekterer

Frembringelser, som Eieren ellers forgjæves stræber at frede om.

Enhver Bygd, som virkelig vil arbejde paa Haveræsenets Fremme, maa ogsaa i sin Midte kunne finde Midlerne til en omgaaende Gartners Lønning, og det vilde neppe være rigtigt at forlange Styrelsens umiddelbare Hjælp til Detailarbeiders Sværksættens og Udførelse; thi Haveræsenet bliver dog en Bisag i Forhold til det rene Agerbrug og de dermed noie forbundne Vinaringer. Medens de omreisende Statsagronomers Antal forholdsvis kan være lidet, fordi deres Virksomhed kan gaa over et større Felt, maatte der, reisende Gartner til for hver enkelt Bygd, hvis noget Skæffeligt skulde opnaaes. Agromomen giver i Regelen Vink om Forbedringer i en allerede forhaanden værende Drift hvori Landmandens daglige Arbeide og Kapital ligger, og uden hvilken han ikke kunde eksistere. De engang giivne Vink have her en Grund at bygge paa, og kunne realiseres, medens Agromomen andetsteds fortsætter sin Virksomhed. Men Gartneren maa i de fleste Tilfælde begynde fra Nytt af, og for at faa det Nye og forhen Ukjendte til at gaa, maa han idelig gjentage sine Besøg og passe Arbeidernes skriftte Udførelse. Engagement, Lønning og Kontrol med den Mængde Gartnere, der kunde paatræves, maatte som Detail-sager nødvendigvis falde brysom for Styrelsen, og da det nu har vist sig, at en Bygd gennem sin Landbeforening selv har kunnet realisere Ideen, saa maa det ogsaa for andre Bygder være usødligt at ty til anden Hjælp end den, forenede Midler og Villie inden Bygden giver.

Midler til at forebygge de skadelige Følger af, at Frugttræer overbære sig.

Medens Urtebedene i de fleste Haver noksom vise, hvor daarlig en Høst vi ville faae af dem til Efteraaret, give derimod Frugttræerne paa de fleste Steder Haab om et rigt Udbytte. I mange Haver, i det mindste i et Par Miles Omkreds omkring Hovedstaden, ere Træerne nær ved at bugne af Frugter, og de have hidtil været i Stand til at ernære disse, thi de have endnu ikke begyndt at kaste dem. Men ville Træerne være i Stand til at bringe denne store Mængde af Frugter til nogenlunde fuldkommen Udvikling? Jeg har tænkt mig, at dette Spørgsmaals Besvarelse kunde have Interesse for ikke saa af Ugefristets Læsere, der vistnok have Frugthaver eller i det mindste Frugttræer i deres Haver, hvoraf de langt fra ikke faae det Udbytte, de kunne have; jeg haaber, at efterstaaende Bemærkninger ville være dem saa meget mere velkomne, som de meddeles dem netop paa en Tid, da det endnu ikke er for sildigt at gjøre, hvad der kan gøres til at forebygge, at Kvantiteten af Frugterne kommer til at virke skadeligt paa Kvaliteten af dem; og at tilveiebringe det rigtige Forhold imellem begge er af stor Vigtighed ved

Frugttærdyrkning, thi uden det kan den aldrig betale sig. Naar et Træ bærer altfor mange Frugter, blive disse ikke blot smaa og af mindre god Kvalitet, men Træet lider ogsaa derved, idet dets Kræfter blive for udtømte, saa at det hverken danner Trægrene eller ansætter Frugtgrene; der finder ikke nogen ligelig Fordeling af Saften i Træet Sted, men denne anvendes næsten udelukkende paa at ernære Frugterne, og der bliver lidet eller intet tilovers, som kan komme „Knoppedamielsen," Udviklingen af Frugtstude, tilgode, og paa den, næst Veirliget, berøver jo dog Frugthøstens Udfald i det kommende Aar. Der mangler ikke Exempler paa, at Træer have overbaaret sig i den Grad, at Barken paa dem Aaret efter er begyndt at skalle af paa Stammens nederste Del; næste Aar har dette Onde udbredt sig til alle Grenene, saa at Træerne i det følgende Aar ere gaaede ud. Om nu en saadan altfor rig Frugtafsætning paa et Træ hidrører fra særdeles gunstige Forhold paa Borestedet, eller fra Veirligets mere end almindeligt gunstige Beskaffenhed eller andre Aarsager, er den lige skadelig.

Det sikreste og bedste Middel til at forebygge dens skadelige Følger, er det, Naturen selv har givet os Anvisning paa, en Udtyndning af Frugterne. Naar et Træ ikke længer er i Stand til at ernære alle de Frugter, det har ansat, see vi at det kaster en Del af dem; men en saadan kunstig Udtyndning lader sig ikke anvende paa alle Træer; paa store fritstaaende med stærke Kroner vil den være uoverkommelig, og jeg skal derfor senere omtale det Middel, som er bedst anvendeligt ved disse; paa mindre Frugtforter derimod, som ere tiltrukne i espalieret Form, vil en Udtyndning ikke være forbunden med nogen Tidsspilde, ligesom ogsaa paa unge fritstaaende Træer af fortrinlige Sorter, hvis Frugter vi ønske at faae saa fuldkomne som de kunne blive det hos os. Jo svagere Træerne ere af Vært, desto nødvendiggere bliver det at anvende dette Middel itide, men Udtyndningen maa dog foretages med Forsigtighed navnlig ikke for tidligt, thi Blæsten og forskjellig Infekt vilde nok bewirke, at flere af Frugterne falde af; den bedste Tid til at foretage dette Arbejde er, naar Frugterne have opnaaet $\frac{1}{3}$ af deres naturlige Størrelse. Hvor mange Frugter et Træ maa beholde, afhænger for det Første af, hvorvidt Bladene ere sunde og kraftige, hvilket atter er betinget af, at Rødderne ere gode, og dernæst af Træets Alder samt de forskjellige Sorters forskjellige Karakter.

Ved ældre Frugttæer med store Kroner maa vi benytte et andet Middel til at modarbejde den Svækkelse, som en Overbæring medfører, og det bestaaer i at skaffe Rødderne forøget Næring ved at forsyne dem med Gødning. Hvor let lader ikke dette sig bringe i Udførelse, især paa Landet, hvor Gødningsselen er ved Haanden. 2—3 Spande af dens Indhold, blandet med lige saa meget Vand, er ikke for meget til hvert Træ, men det maa ikke holdes ud tæt inde ved Stammen, men der, hvor vi kunne vente at finde de yngste Sugerødder, der jo ere de egentlige Indsugningsorganer, og da det nu i Almindelighed staaer til, at lige saa langt Krongrenene strække sig ud fra Stammen, lige saa langt have Rødderne ogsaa udbredt sig, er det ikke

let at tage Feil af det Sted, hvor det er rigtigst at helde Gødningssvandet ud.

Er der Foraar eller Efteraar gravet et Lag gammel udgjæret Møg ned omkring Træerne, er Vanding med flydende Gødning paa denne Tid umødvendig. Men da det dog vistnok vil blive erkjendt for det hensigtsmæssigste at forsyne Planterne med kraftige Næringsmidler netop til den Tid, de mest behøve disse, nemlig naar Frugterne have begyndt at udvikle sig, er Vanding med flydende Gødning paa denne Aarstid at foretrække for at gjøde Træerne om Efteraaret; ved at gjøde i Juli—August give vi Træerne Kraft til ikke blot at bringe deres Frugter til Fuldkommenhed, men ogsaa til at danne Frugtknopper for det næste Aar. Den flydende Gødning kunne Rødderne strax optage, og Bladene ville gjøre den fuldkommen fordelig for Træerne; Følgen deraf vil blive, at mange Knopper, som ellers ikke vilde være bleven blomsterdygtige før end efter 1—2 Aars Fortløb, blive det allerede i den paafølgende Sommer.

Kun ved at anvende noget mere Omhu paa Behandlingen af Frugttæerne, end der nu i Almindelighed vises dem, og ved at plante saa, men for vort Lands Klima passende Sorter, kan Frugtavlen hos os efterhaanden atter havees, i det mindste til det samme Standpunkt, hvorpaa den befandt sig for 25 Aar siden, men hvorfra den nu er sunket dybt ned.

Vi have ved ovenstaaende Bemærkninger gjort opmærksom paa en af de Maader, ved hvilke vi kunne vise en forøget Omhu for vore Frugttæer, og i et af Aagefristrøets Nummer for næste Maaaned skulle vi omtale et andet Arbejde ved Frugttærdyrkning, nemlig Afplukningen og Opbevaringen af Frugten, som heller ikke skjøntes den tilbørlige Omhu.

(Dansk Aagefrist for Landmænd).

Dahlbergs Teglovn. Med sin Ansøgning om at erholde Patent paa en ny opfundet Oven til at brænde Tegl og andre Lervarer i har Ansøgeren, en Svenske, indgivet til det kgl. Kommercekollegium i Sverige følgende Beskrivelse over samme.

De af mig konstruerede Ovne til at brænde Tegl og andet Gods i adskille sig fra de hidtil benyttede deri, at jeg ved flere Rækker Jldsteder over hverandre inddeler dem i flere Afdelinger eller Baaninger, hvormod det hidtil har været Sædvane, at anbringe Jldsteder alene ved Ovnens Fod, hvori Opvedningen har fundet Sted indtil Ovnens hele Indhold er bleven antaget brændt. Herved er den Uleilighed altid opstaaet, at Stenen omkring Piberne er bleven brændt for haardt og ved Siderne usfuldstændigt eller blegt. Disse Uleiligheder undgaaes ved den af mig opfundne Metode at anbringe Jldsteder (hvis Antal bestemmes af Ovnens Størrelse) i Rækker over hverandre og skiftevis paa forskjellige Sider af Ovnen. Teglstenen indsættes i hver Afdeling eller Baaning af den saaledes konstruerede Oven paa samme Maade som i de hidtil benyttede, men dog altid saaledes, at tilstrækkelige Aabninger findes for Jldningen, og at tilstrækkelige Træer anbringes, som bør staa aabne under hele Brændingen. Ved Jldningen iagttages, at medens

den underste Vaaning brænder, holdes de øvrige Jldsteder tillukkede; naar førstævnte er brændt, saa tilstoppes dens Jldsteder, og de i den derover liggende Afdeling aabnes, hvor da Jldningen paabegyndes osv. Ved Anvendelsen af denne Metode vindes ei alene den betydelige Fordel, at Stenen i hele Dvnen bliver lige jævnt og vel brændt, men ogsaa en næsten utroelig Besparelse af Tid og Brændematerial; thi efter flere af mig anstillede Forsøg er jeg kommen til det Resultat, at naar til den første eller nederste Afdeling er medgaaet det sædvanlige Kvantum Brænde, beregnet til omkring $\frac{2}{5}$ Kubikfavn Naalebrænde pr. 1000 Sten eller modsvarende Stenkul, saa medgaar alene det Halve heraf til den anden ligesaa store Afdeling og kun en Trediedel til Brændingen af den Tredie, og i samme Grad, som Brændet indspares, har ogsaa Brændingen i de øvre Afdelinger gaaet raslere for sig end i den nederste.

Dvnen, hvis Ydermur kan være sikantet, mangelhjørnet eller rund, kunne oventil være aabne eller tækkede. De nederste Jldsteder ere forsynede med Rister af Jern eller Teglsten, hvorigjennem den for Opildningen nødvendige Luft strømmer ind fra de derunder liggende Afkølvne eller saakaldte Trækror.

Endelig maa jeg gøre opmærksom paa, at saavel Dvnenes Form og Størrelse som Vaaningernes og Jldstedernes Antal og de sidstes Form aldeles bero paa Lokalomstændigheder og Stierens Duffe. Dvnen ildes uden Hinder fra alle Sider men mindst fra tvende modfatte.

(Efter Tidsskrift for Svenska Landbruget).

Gartner.

En ung svensk Gartner, som for Tiden er ansat i Bærum, søger Ansættelse fra førstkommende November Maaned som fast Gartner paa en enkelt Gaard eller som omgaaende Gartner for en hel Bygd. De bedste Brevise for Duellighed og Orden i enhver Henseende kunne præsteres saavel fra Trægaardsforvingens Gartner i Gøttheborg som fra hans nærværende Hus'ond, og ligge til Østersyn paa dette Blads Kontor, hvor ligeledes nærmere Efterretninger meddeles og Skrivelser Sagen vedkommende modtages.

Udgiverens Adresse:

Proprietær Schrøder, Voll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagttagelser paa Christiania Observatorium.

1857. Jult.	Barometerstand i franske Lin. ved 0°.			Temperatur i Skyggen. R.			Veirbemærkning.
	Nl. 7 F.	Nl. 2 C.	Nl. 10 C.	Nl. 7 F.	Nl. 2 C.	Nl. 10 C.	
1	332 ^{''} 7	333 ^{''} 1	334 ^{''} 0	+ 10° 8	+ 16° 2	+ 8° 7	Blandt NW—SSO—NNO.
2	334	334	334	+ 9 9	+ 17 9	+ 10 9	Temmelig klart. O—SSO—SSW.
3	334	334	335	+ 12 8	+ 16 7	+ 10 6	Blandt. SSO.
4	335	335	335	+ 12 8	+ 16 1	+ 11 7	Temmelig skyet. SSO.
5	334	334	334	+ 9 5	+ 14 4	+ 11 8	Regn om Form. NNO—SSO.
6	334	332	332	+ 12 6	+ 12 1	+ 12 7	do. om Efterm. SSO—NO.
7	333	333	332	+ 13 0	+ 15 8	+ 12 7	do. For. Tem. fl. E. str. WNW—SW
8	333	333	333	+ 10 9	+ 15 8	+ 12 9	Blandt. SO—SW
9	333	333	332	+ 12 5	+ 12 9	+ 12 0	Lykt. Regn Form. NNO—SSO.
10	333	333	334	+ 12 6	+ 16 7	+ 11 6	Blandt. SSO.
11	334	334	334	+ 12 0	+ 15 6	+ 9 8	do. Regn. SO—WSW.
12	334	335	336	+ 10 9	+ 18 7	+ 12 6	Næsten klart. SSO..
13	337	336	335	+ 13 7	+ 18 6	+ 14 4	Blandt. SSO.
14	336	336	337	+ 13 5	+ 17 6	+ 12 5	Temmelig klart W.
15	337	336	335	+ 11 3	+ 19 7	+ 12 8	do. do. S
16	333	332	331	+ 13 4	+ 14 1	+ 11 1	Regn. SSO.
17	331	331	332	+ 10 4	+ 15 9	+ 9 8	Lykt. do. Tem. klart. SSO—NW.
18	334	334	335	+ 11 0	+ 13 0	+ 11 6	Blandt. NW—NNO.
19	337	336	336	+ 10 2	+ 16 9	+ 10 6	Temmelig klart. SSW.
20	336	335	334	+ 9 8	+ 16 7	+ 12 5	Klart. S.
21	333	331	330	+ 11 9	+ 13 9	+ 10 7	Lykt. Regn. O—S.
22	329	329	330	+ 11 6	+ 15 9	+ 12 5	Lykt. skyet. NW.
23	331	331	333	+ 11 9	+ 16 3	+ 9 9	Næsten klart. NNW—NO
24	334	333	334	+ 9 8	+ 14 8	+ 10 7	Lykt. Lykt Regn. NO—SSO.
25	330	329	329	+ 11 5	+ 13 8	+ 8 8	Blau. Skyfregn. Nl. 7 ³ / ₄ WSW—SSO.
26	330	331	333	+ 12 2	+ 16 3	+ 10 8	Temmelig klart. WSW.
27	333	333	331	+ 11 0	+ 12 4	+ 10 8	do. Form. Regn Efterm. S.
28	331	331	332	+ 12 1	+ 16 7	+ 10 9	Næsten klart. NW.
29	334	335	335	+ 10 7	+ 17 7	+ 10 5	Temmelig klart SSO.
30	335	334	332	+ 10 9	+ 17 3	+ 12 9	Blandt. SSO.
31	333	333	333	+ 13 0	+ 17 0	+ 12 2	Klart Form. SW.

Regnhøiden = 5 Tommer 4 Linier.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.